

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.769/2011/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2011. év november hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

*A zaklatás vétsége miatt M.I.J. ellen folyamatban volt büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Püspökladányi Városi Bíróság 4.Bk.49/2008/2. számú végzését megváltoztatja;
a terheltet az ellene zaklatás vétsége (Btk. 176/A.§ (1) bek.) miatt emelt vád alól felmenti.*

Elrendeli a terhelt által pénzbüntetés címén befizetett 70.200 (hetvenezer-kettőszáz) forint összegnek a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával együtt a terheltnek történő visszatérítését.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 4.150 (négyezer-egyszázötven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Püspökladányi Városi Bíróság a 2008. december 5. napján kelt és 2008. december 20. napján jogerőre emelkedett 4.Bk.49/2008/2. számú, tárgyalás mellőzésével hozott végzésével M.I.J.-t zaklatás vétsége miatt 260 napi tétel - egy napi tétel összege 270 forint, összesen 70.200 forint - pénzbüntetésre ítélte.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt F-né Gy.I. sértettel annak akarata ellenére rendszeresen kapcsolatot akart létesíteni, amelynek során magánéletébe önkényesen beavatkozott azáltal, hogy 2008. július 6-án 5 óra 51 perckor, 7 óra 19 perckor, 7 óra 23 perckor, 2008. július 8-án 7 óra 47 perckor és 2008. július 20-án 5 óra 02 perckor telefonon őt felhívta. A hívások alkalmával hangját elváltoztatva „vedd fel a tűsarkút”, „vedd fel a harisnyát”, „szeretlek” kijelentéseket tette, és azt is megkérdezte, hogy egyedül van-e otthon.

Az ítélet ellen a terhelt javára B.1113/2011/2-I. szám alatt a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség a Be. 416.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A főügyészség álláspontja szerint a tényállásban írt magatartás nem tekinthető rendszeres vagy tartós háborgatásnak, hiszen mindössze három napon keresztül valósult meg. Ekként a terhelt nem követett el bűncselekményt, illetve magatartása nem minősíthető zaklatásnak.

Ennek megfelelően a főügyészség indítványozta, hogy a terheltet a Be. 6.§ (3) bekezdés a) pontjában írtak szerint a Btk. 176/A.§ (1) bekezdésében meghatározott zaklatás vétsége miatt emelt vád alól a Legfelsőbb Bíróság mentse fel, és állapítsa meg, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt a BF.2059/2011. számú átiratában és a nyilvános ülésen változatlan tartalommal fenntartotta, és a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát indítványozta, míg a terhelt védője az ügyészi indítvánnyal egyetértően szólalt fel.

A felülvizsgálati indítvány az alábbiak szerint alapos.

A Btk. 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétségét követi el, aki abból a célból, hogy más megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetőleg mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, rendszeresen vagy tartósan más háborgat, így különösen mással, annak akarata ellenére telekommunikációs eszköz útján vagy személyesen rendszeresen kapcsolatot teremteni törekszik.

A bűncselekmény elkövetési magatartása a rendszeres vagy tartós háborgatás, amelynek egyik fajtája a kapcsolatteremtésre törekvés.

A háborgatás más magánélete, életvitelére irányul, s alkalmas arra, hogy a sértettet akarata ellenére megszokott napi életviteléből, nyugalmaiból kizökkentse.

Ehhez képest a háborgatás - értelemszerűen - egyoldalú, szóval és tettel egyaránt megvalósítható magatartás, amely a meglévő aktuális állapotot támadja, azt kibillentheti egyensúlyából.

A háborgatás nyelvtanilag is gyakoriságot feltételez. A törvény pedig kifejezetten nyomatékosítja, hogy nem egyszeri, nem egy mozzanatú, hanem folyamatos magatartásról van szó. A folyamatosság lehet rendszeres, amikor a magatartás ismétlődő, időközönként visszatérő, vagy tartós, amikor a magatartás folytonos. A háborgató magatartás mibenléte annak alapján ítéltető meg, hogy az időbeli sűrűség folytonosságot képezve a tartósság, vagy a magatartás mozzanatossága révén a rendszeresség megállapítását eredményezi.

A Btk. 176/A.§ (1) bekezdése szerinti magatartás - szemben a 176/A.§ (2) bekezdésével - önmagában nem feltétlenül félelemkeltő, nyugtalanító, hanem folyamatossága, rendszeressége vagy tartóssága válthat ki az érintettben a törvényben megfogalmazott közérzetet.

Ehhez képest helytálló a főügyészség azon jogi okfejtése is, miszerint jelen ügyben a bűnösség szempontjából jelentősége van annak, hogy a telefonhívások nem voltak félelemkeltőek, és azok a mindennapi életfelfogás szerint sem minősülnek emberi méltóságot sértő verbális kifejezéseknek, vagyis nem voltak alkalmasak a sértettel szembeni ellenséges, megszegyenítő, esetleg megalázó érzület kialakítására.

Az irányadó tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy a terhelt célja kétségtelenül a sértett magánéletébe történő önkényes beavatkozás volt, amelynek megvalósítása érdekében mindösszesen öt alkalommal telefonhívásokat kezdeményezett. E hívások is három napra korlátozódtak, és az első három hívás után két nap, míg a negyedik hívás után tizenkét nap múlva került sor az ötödik hívásra.

A terhelt cselekménye tehát az irányadó tényállás szerint nem volt rendszeres, nem volt tartós, és nem tartott huzamosabb ideig sem. Ebből következően a terhelt magatartása olyan alkalmi jellegű elkövetésnek minősül, amely nem volt alkalmas a célzott joghatás, a megfélemlítés, illetve a mindennapi életvitel megzavarására, abba önkényes beavatkozásra.

Ennek megfelelően az alapügyben eljáró bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét a Btk. 176/A.§ (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétségében.

A kifejtett indokoknak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság - helyt adva a felülvizsgálati indítványnak - a Be. 427. §-ának (1) bekezdése alapján a megtámadott határozatot akként változtatta meg, hogy a terheltet a Btk. 176/A. §-ának (2) bekezdése szerinti zaklatás vétségének vádjától a Be. 6. §-a (3) bekezdésének a/ pontja alapján, a Be. 331.§-ának (1) bekezdése értelmében felmentette.

A terhelt felmentésére figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Be. 585.§ (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett a befizetett pénzbüntetés visszatérítéséről, míg a Be. 429.§ (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárásban felmerült bűnügyi

költséget az állam viseli.

A Legfelsőbb Bíróság ítélete elleni fellebbezést és felülvizsgálatot a Be. 3. §-ának (4) bekezdése és 416. §-a (4) bekezdésének b/ pontja zárja ki.

Budapest, 2011. november 15.

Dr. Akác József s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

*írnok
MV*